

ת"פ 45432/02/14 - מדינת ישראל נגד מוראד חליפה, לואי זיד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 מרץ 2014

ת"פ 45432-02-14 מדינת ישראל נ'

חליפה ואח'

45455-02-14

בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוראד חליפה
2. לואי זיד (עציר)

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אירית אסולין]

ב"כ הנאשם עו"ד ניר אלפסה

הנאשם 2 הובא

הדין מתורגם לשפה הערבית

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

נאשם 2

רקע כללי:

הנאשם הורשע, כאמור בהכרעת הדין, בביצוע העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי הוראות סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 ובעבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, לפי הוראת סע 418 אמצע, לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין).

על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.2.14, שהה הנאשם בישראל, מבלי שהיה בידו היתר שהיה כדין, והחזיק ברשותו אישור כניסה לישראל שהינו מזויף, אותו רכש מאחר תמורת סך של 2000 ₪ במזומן.

מדובר במקרה שבו הכניסה לישראל נעשתה, על פני הדברים, למטרות פרנסה, והעבירה הנוספת בה הורשע הנאשם

עמוד 1

הינה עבירה הנלווית לעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם:

בהתאם להוראות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בגזירת דינו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לעבירות אותן ביצע הנאשם, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

בפסיקת בית משפט זה נקבע לא אחת, שכאשר עסקינן בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, אשר על פני הדברים נעשתה על רקע של מצוקה כלכלית, עקרון ההלימה מחייב קביעת מתחם עונש הולם בין מספר ימי מאסר בפועל לבין חמישה חודשי מאסר בפועל, והוא הדין במקרה שבו לעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק נלוותה עבירה שמטיבה היא נלווית לעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

יש להדגיש כי במקרים כגון דא השונות בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה - בהן יש להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם להוראות סעיף 40ט לחוק העונשין - הינה נמוכה עד מאוד. מכאן, שהמתחם העונש ההולם האמור מתאים לרובם של המקרים; ואין המקרה שלפניי יוצא מכלל זה.

עוד יש לציין, לעניין מתחם העונש ההולם, כי במקרים כגון דא נוהג בתי המשפט הוא שלא להטיל ענישה הכוללת עיצומים כספיים. כאמור, מדובר בעבירות המבוצעות על רקע של מצוקה כלכלית קשה. לפיכך, משמעותה המעשית של הטלת עיצום כספי אינה אלא בהארכת תקופת המאסר שנגזרה, ומכאן הנוהג האמור.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם - למעט מקרים חריגים בהם הוא רשאי לחרוג ממתחם זה, שאין עניינם לכאן - וזאת תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף 40יא לחוק העונשין.

באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

הרשעות קודמות - לנאשם אין הרשעות קודמות, ונתון זה יש לזקוף לזכותו.

הודאה - הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה שניתנה לו, הלכה למעשה כבר בהליכי המעצר, ואף נסיבה זו יש לזקוף לזכותו.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הינו צעיר יחסית, יליד 1985, וכאמור, ללא עבר פלילי, וממילא ללא הרשעה בה נדון לעונש של מאסר בפועל, כך שמדובר במאסר בפועל ראשון בחייו.

סוף דבר:

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. חודש ויום מאסר לריצוי בפועל, החל מיום מעצרו (19.2.14).
2. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר, את העבירות בהן הורשע, או עבירה נגד הרכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.
3. ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א אדר ב תשע"ד, 13/03/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר שאול אבינור, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נאשם 1

בעניינו של נאשם 2 נערך דיון לפני, שכן, הוא נעצר עד תום ההליכים וביקש להודות ולסיים את הדיון בעניינו.

נאשם 1 שוחרר בערובה ובתנאים, ובנסיבות אלה, המזכירות תעביר התיק בעניינו של נאשם 1 לכב' סג"נ השופט מ. פלד, על מנת שדיון בעניינו של נאשם 1 ייקבע בפני מותב הדן בתיקי משוחררים.

ניתנה והודעה היום י"א אדר ב תשע"ד, 13/03/2014 במעמד הנוכחים.

